

ESPECIAL

És una retallada de drets injustificada, innecessària, improvisada i que no tindrà una repercussió que compensi l'impacte social i l'alarma que genera

CCOO DE CATALUNYA REBUTJA LA PROPOSTA D'ENDARRERIR OBLIGATÒRIAMENT L'EDAT DE JUBILACIÓ

El Govern no respecta el marc de concertació amb els Agents Socials i presenta propostes de reforma de les pensions als mitjans de comunicació.

El Govern espanyol ha presentat públicament una proposta d'endarrerir l'edat de jubilació de forma obligatòria i gradual fins als 67 anys. Sense ànim d'entrar al detall en el contingut de la proposta, des de CCOO de Catalunya manifestem el nostre més profund rebuig a la iniciativa. Suposaria un retall de drets injustificat, no s'està respectant el marc de concertació amb els agents socials, crea una alarma inútil sobre el futur del sistema públic, però, sobretot, es tracta d'una mesura innecessària, improvisada i que no tindrà una repercussió sobre la viabilitat del sistema que compensi el seu impacte social.

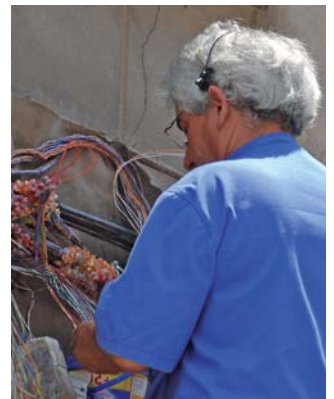
El moment que l'Executiu presenta la seva proposta coincideix amb la presidència espanyola de la UE i sembla respondre més a la necessitat de llençar missatges d'activitat en matèria de reformes estructurals cap als

mercats internacionals, els quals, per cert, qüestionen la qualificació del deute espanyol, que no pas a abordar la viabilitat del sistema de pensions.

A més, aquesta proposta d'endarrerir l'edat de jubilació ha vingut precedida per un seguit d'informacions i opinions als mitjans de comunicació que han generat incertesa entre la ciutadania sobre la salut del sistema públic de pensions, i que ha tingut el seu punt culminant amb la publicació, per part de l'Institut Nacional d'Estadística (INE), d'un estudi sobre la projecció de la població espanyola a llarg termini (2009-2049) que posava en dubte la sostenibilitat del sistema. Aquesta alarma, que les entitats financeres reiteradament han alimentat amb pronòstics de fallida del sistema amb l'ànim de vendre els seus productes de previsió privada, no pot estar promoguda també pel Govern.

SITUACIÓ FINANCERA POSITIVA DEL SISTEMA PÚBLIC DE PENSIONS

Però cal conèixer quina és la situació real del nostre sistema públic de pensions. Segons les conclusions de la Comissió de Seguiment del Pacte de Toledo, la situació financera del nostre sistema de pensions és positiva, amb excedents (8.000 MEUR -milions d'euros- el 2008, més de 8.000 MEUR el 2009 i una previsió de 2.700 MEUR per al 2010). El Fons de Reserva supera els 60.000 MEUR i, ben aviat, incorporarà 2 milions addicionals. Això demostra que el sistema públic està suportant millor que els sistemes privats els efectes de la crisi i que, a diferència de la resta de pressupostos públics, encara és capaç de presentar números positius. Però a més, donat que encara s'ha de culminar el procés de separació definitiva de fonts de finançament de la

Seguretat Social –es tracta, amb la integració de règims especials en el règim general de la Seguretat Social i la determinació de coeficients de reducció de l'edat de jubilació per a treballs d'especial penositat, dels aspectes pendents de l'Acord de pensions de 2006–, es preveuen uns ingressos de 7.000 MEUR anuals addicionals per al sistema.

Possibles mobilitzacions a finals de mes

CCOO ha anunciat que si el que ara són propostes del govern es converteixen en iniciatives de reforma concretes, es convocaran manifestacions a totes les capitals de província de l'Estat espanyol amb la intenció que siguin seguides massivament per la societat i en especial pels treballadors i les treballadores d'aquest país. Aquestes mobilitzacions podrien tenir lloc la setmana del 22 al 26 de febrer.

D'altra banda, l'edat de jubilació efectiva a Espanya ha passat els darrers anys dels 62,5 als 63,8 anys, és a dir, s'aproxima cada vegada més a l'edat ordinària de jubilació: 65 anys. No cal perdre de vista que l'edat mitjana de jubilació a Alemanya és de 61,5 anys, de 60,8 anys a Itàlia o de 59 anys a França. Aquest fet constata que, de forma natural, l'edat de jubilació real es va acostant als 65 anys i que, per tant, és innecessari posposar de forma coercitiva l'edat de jubilació.

Cal mantenir el nostre actual sistema de jubilació flexible, que possibilita la jubilació anticipada –a partir dels 61 anys i, excepcionalment, dels 60 anys– amb una sèrie de requisits i amb l'aplicació de coeficients reductors de la pensió, però que alhora fomenta l'endarreriment voluntari de l'edat de jubilació amb beneficis per a l'empresa i els treballadors o treballadores i que preveu altres instruments com la jubilació parcial. Poden acordar-se modificacions, que sense ser traumàtiques ni lesives dels drets dels treballadors i treballadores, permetin acostar, encara més, l'edat de jubilació real i legal per la via de la millora de les pensions més enllà dels 65 anys i de l'ajustament de la jubilació parcial amb contracte de

que impacten negativament sobre l'ocupació –amortitzacions de llocs de treball, pèrdua de capital humà, increment de les taxes d'atur, despeses per a l'INEM– i sobre el sistema públic de pensions –pèrdua de cotitzacions, jubilacions anticipades.

Amb la proposta de jubilació als 67 anys, l'objectiu es concentra en la retallada de despeses en pensions, però es renuncia a polítiques per augmentar els ingressos. El motiu de la iniciativa aduït pel Govern és mantenir l'equilibri financer del sistema mitjançant la reducció de despeses –menys anys cobrant pensió– i l'augment dels ingressos –més anys de cotització– en un context demogràfic advers: més esperança de vida i menys cotitzants.

En aquest sentit cal tenir present que els ingressos de la Seguretat Social, i per tant la capacitat per pagar pensions –pel criteri de solidaritat intergeneracional, les actuals pensions són pagades pels actuals treballadors i treballadores en actiu o perceptors de prestacions o pensions amb obligació de cotitzar– depèn de forma directa del mercat de treball. No només importa el nombre de cotitzants, sinó, sobretot, la qualitat de les

ha donat com a resultat una baixa cotització mitjana.

Millorar la qualitat, i no només la quantitat, de l'ocupació, a més de reforçar els drets dels treballadors i treballadores, té una repercussió directa en els ingressos del sistema de pensions. Mesures adreçades a millorar les condicions de l'ocupació i a evitar el frau de la contractació temporal i a temps parcial en les cotitzacions; l'equiparació del salari mínim interprofessional (SMI) amb el 60% de la mitjana dels salaris –a més d'incrementar la retribució mínima dels ocupats i les prestacions públiques, l'SMI serveix de referent per a la fixació de les bases mínimes de cotització, fet pel qual augmentaria l'import mitjà de les cotitzacions–; estudiar la conveniència d'elevat les bases màximes de cotització i la protecció de les persones que cotitzen per elles, contribuirien, de forma directa i rellevant, a un increment dels ingressos del sistema sense l'impacte social que tindria endarrerir l'edat de jubilació.

Evidentment, avançar en la separació definitiva de les fonts de finançament del sistema i deixar de pagar amb càrrec a cotitzacions les despeses d'estructura de la Seguretat Social també

Així doncs, sense negar l'evidència demogràfica, cal tenir present que una esperança de vida més gran no ha de suposar un problema a curt termini pel sistema –d'acord amb la seva salut financera–, però que cal escometre des de la seva millora dels ingressos.

Amb la proposta de jubilació als 67 anys, l'objectiu es concentra en la retallada de despeses en pensions, però es renuncia a polítiques per augmentar els ingressos.

L'EXECUTIU CREA UNA ALARMA SOCIAL INJUSTIFICADA

L'Executiu incorre, amb aquesta proposta, en una sèrie de contradiccions difícilment justificables. En primer lloc, i com hem vist, es crea una alarma social sobre un sistema que encara presenta importants superàvits. En segon lloc, es pretén estalviar costos quan encara no s'ha tancat definitivament la qüestió recurrent per part de la CEOE de reduir les cotitzacions socials. El Govern deixa oberta l'opció de possibles modificacions parcials que es podrien materialitzar en la cotització per contingències professionals, a càrrec íntegrament de les empreses. Sobre aquesta qüestió la Comissió de Seguiment del Pacte de Toledo, determina en les seves conclusions que l'esforç en cotitzacions d'Espanya se situa a la mitjana de la UE i que caldria mantenir l'actual tipus mitjà, donat que l'actual dèficit públic, de més del 10% del PIB el 2009, no permet cap tipus de reducció de quotes. CCOO considerem que en aquest moment no es pot renunciar als ingressos per cotitzacions socials i, en tot cas, caldria incrementar-los mitjançant l'actualització de les bases de cotització.

relleu –aquesta modalitat genera ocupació, ja que implica la contractació d'una persona aturada o amb contracte temporal. Però, en aquest sentit, és imprescindible posar obstacles als processos de prejubilacions que porten a terme algunes empreses i

cotitzacions. Els darrers anys, sobretot per la incorporació de mà d'obra provinent de l'estranger, ha augmentat més de 8 milions el nombre de persones ocupades a Espanya, però la precarietat de l'ocupació –baixos salaris, temporalitat, temps parcial–

Millorar la qualitat, i no només la quantitat, de l'ocupació, a més de reforçar els drets dels treballadors i treballadores, té una repercussió directa en els ingressos del sistema de pensions.

suposaria l'increment d'ingressos, de 7.000 MEUR anuals com s'ha apuntat anteriorment. El Govern no concreta cap compromís al respecte. Des de CCOO considerem que en aquest moment caldria accelerar el procés per garantir més ingressos per al sistema.

Endarrerir de forma obligatòria l'edat de jubilació és incompatible amb un sistema de relacions laborals com el nostre, que permet prejubilacions de persones relativament joves –a partir dels 50 anys, en molts casos– en empreses amb beneficis mitjançant ERO, i també ho és en un mercat de treball com l'espanyol, que presenta taxes d'atur entre els joves de pràcticament el 40%. Així, d'una banda, es pretén obligar a treballar fins als 67 anys i, d'una altra, s'expulsa del mercat de treball a persones amb capacitat productiva, experiència i qualificació i no es facilita l'accés de persones joves al sistema productiu.

Finalment, no s'ha tingut en compte que moltes persones no podran continuar en actiu fins als 67 anys, segons els sectors d'activitat i les ocupacions que hagin tingut, com a conseqüència de la penositat de la feina, de l'absència de condicions mínimes de salut laboral i de carreres professionals molt dilatades. Caldria veure l'impacte de la mesura d'allargar l'edat de jubilació en l'augment del nombre de persones declarades en situació d'incapacitat permanent –invalidesa.

MESURES QUE ENDUREIXEN LES CONDICIONS D'ACCÉS A LA PENSIÓ DE JUBILACIÓ

Tot i que la mesura d'endarrerir l'edat de jubilació als 67 anys ha estat la que més s'ha publicitat i s'ha concretat per part del Govern, hi ha altres mesures proposades de reforma del sistema, tot i que menys definides. Destaquen algunes referències a la necessitat de revisar el període de carència per accedir a la jubilació –actualment 15 anys mínims–, el percentatge aplicable en funció dels anys cotitzats –ara 50% amb 15 anys i 100% a partir de 35 anys. En tot cas, des de CCOO considerem que no s'han d'endurir les condicions d'accés a la pensió de jubilació, sinó que, en tot cas, caldria millorar la protecció

tenint en compte l'esforç contributiu, sobretot per aquelles a persones que es veuen obligades a abandonar l'activitat laboral els darrers anys amb una important i injusta reducció de la seva pensió.

Pel que fa a l'anunci i la posterior retirada de la proposta d'ampliar el període de càlcul de la pensió de jubilació de 15 a 25 anys, volem reiterar la nostra denúncia de poca seriositat i rigor mostrat pel Govern i reservar la nostra valoració al moment en el qual es presenti una proposta en ferm pels canals oficials.

Endarrerir de forma obligatòria l'edat de jubilació és incompatible amb un sistema de relacions laborals com el nostre, que permet prejubilacions de persones relativament joves –a partir dels 50 anys, en molts casos– en empreses amb beneficis mitjançant ERO, i també ho és en un mercat de treball com l'espanyol, que presenta taxes d'atur entre els joves de pràcticament el 40%. Així, d'una banda, es pretén obligar a treballar fins als 67 anys i, d'una altra, s'expulsa del mercat de treball a persones amb capacitat productiva, experiència i qualificació i no es facilita l'accés de persones joves al sistema productiu.

Finalment, la vaga referència que es fa a la pensió de viduïtat se situa en la necessitat d'adaptar-la a la nova realitat social i laboral i la possible reforma per a les generacions més joves. En aquest sentit, des de CCOO manifestem que cal tenir en compte no només l'edat de la persona beneficiària, sinó sobretot la seva situació econòmica –absència d'ingressos alternatius al salari de la persona causant.

Des de CCOO denunciem l'actitud del Govern de l'Estat en el procés de reforma de les pensions. Hi ha un marc de concertació social (Mesa de diàleg social de pensions) i de debat polític (Comissió parlamentària de Seguiment i Avaluació del Pacte de Toledo) on s'han d'anitzar i acordar les possibles reformes del sistema públic de pensions. És en aquests àmbits i no a través de declaracions als mitjans de comunicació, sense consulta prèvia ni coneixement per part dels agents econòmics i socials, on s'han de definir les mesures que garanteixin el futur del sistema de protecció social. El Govern, vulnerant les regles del joc que han estat un referent a escala europea, devalua el debat sobre pensions i ofereix una imatge d'improvisació que suscita la inseguretat en el futur de milers de persones al nostre país. Des de CCOO exigim a l'Executiu que es comporti de forma seriosa i coherent i que respecti el marc de concertació social com a espai en el qual plantejar propostes responsables de millora del sistema de pensions que permeti assolir el consens.

Un cop aprovades per part del Govern aquestes propostes és el torn del Congrés dels Diputats. Confiam que les conclusions de la Comissió parlamentària siguin més ajustades a les necessitats reals dels ciutadans d'aquest país del que ho han estat les propostes unilaterals del Govern. A partir d'aquí s'obrirà el procés de diàleg social, en el qual, novament,

CCOO mantindrem la nostra posició de forma compromesa, rigorosa i constructiva, però també ferma davant propostes injustificades que suposin retallades de drets.

CCOO hem demostrat al llarg dels anys el nostre compromís i la responsabilitat de les nostres propostes per millorar i fer sostenible el sistema públic de pensions i garantir, en tot

Hi ha un marc de concertació social (Mesa de diàleg social de pensions) i de debat polític (Comissió parlamentària de Seguiment i Avaluació del Pacte de Toledo) on s'han d'anitzar i acordar les possibles reformes del sistema públic de pensions.

moment, l'equilibri entre la viabilitat financera i el manteniment dels drets dels actuals i dels futurs pensionistes. Haver estat l'únic agent que ha signat tots els acords de pensions així ho evidencia.

